

La tribuna

Per tothom, sense privilegis

Els socialdemòcrates europeus treballem per construir una alternativa conjunta a la política neoliberal

JAUME
Bartumeu

El passat cap de setmana he pogut assistir, a Lugano, al Congrés del Partit Socialista Suís.

Un congrés que ha confirmat que el socialisme suís és «una gran família popular» com la va definir el seu president, **Christian Levrat** en iniciar-se els debats.

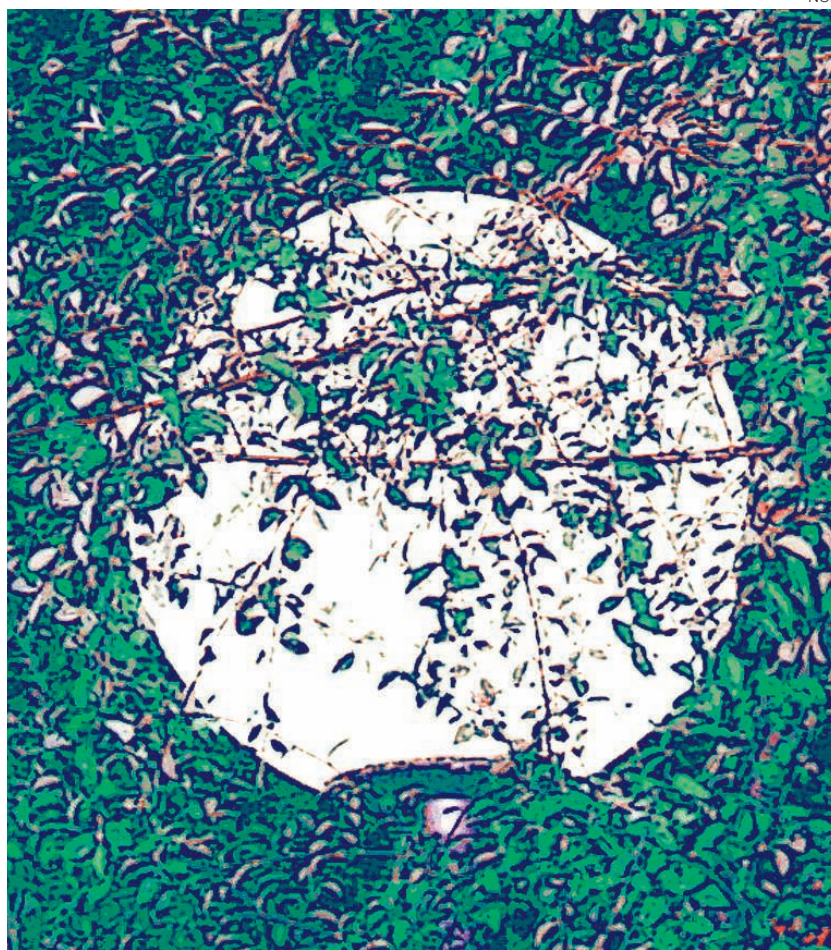
El lema que presidia els treballs congressuals era molt entenedor: *Per tots, sense privilegis, SÍ PS*. He pogut seguir així un debat interessant i força instructiu.

Els socialistes suïssos, tot i que participen amb dos ministres a un govern d'unitat nacional, tenen una posició molt crítica amb els intents d'un sector de la banca helvètica de mantenir l'opacitat de les activitats financeres que presten serveis als que no són residents a la Confederació.

Ho va dir molt clar **Christian Levrat** dissabte al migdia: «Preferim una plaça financera polida, que treballi a llarg termini». I va fer una crida a treballar per la transparència i l'interès general.

Suïssa està vivint des del 2009 una veritable revolució en l'àmbit bancari. Tant alguns partits polítics com importants responsables bancaris parlen obertament de posar un terme al secret bancari tradicionalment assimilat a l'opacitat total en les operacions financeres dels no residents. L'anomenada «estratègia per una plaça financera suïssa competitiva i adaptada a les regles de la fiscalitat» que el govern de la Confederació Helvètica va aprovar el 22 de febrer del 2012, no ha convençut els socialistes suïssos. Al seu entendre els acords de Suïssa amb Alemanya, Àustria i Gran Bretanya «juguen amb les fronteres del dret».

Tal i com el mateix govern federal suís explicava a Berna el mes de

A casa nostra, tot just despertats del somni taronja, el govern de DA no va mai de cara. Hi va de costat amb insinuacions més o menys esbiaixades

juny, en el context actual de crisi financera internacional per l'endeutament públic, «... les pressions han augmentat al nivell internacional per estabilitzar el sistema financer i lluitar contra els delictes fiscals».

En un primer moment l'estratègia del Govern suís per la plaça financera s'adreçava a resoldre el que defineixen com «... els problemes heretats del passat».

I entre aquests problemes el mateix govern esmentava públicament, a Berna el mes de juny del 2012, «... el cas de clients residents a l'estranger que no han abonat correctament els impostos deguts so-

bre els seus valors patrimonials».

Per resoldre-ho, el govern suís ha decidit el següent: «Aquests clients tindran les opcions d'abonar al seu Estat de domicili un forfet fiscal sobre els seus dipòsits, de declarar la seva relació bancària al seu Estat de domicili o bé de posar fi a la seva relació bancària a Suïssa».

El lector entendre ara millor perquè he emprat el mot «revolució» en relació al que s'està fent en el sector financer suís.

Paral·lelament a aquesta reorientació radical el govern suís ha arribat a uns acords d'imposició internacional a la font, per imposar als

contribuents segons les normes del seu Estat de domicili, tot i garantint «la protecció de la seva esfera privada».

Dit altrament: Suïssa no desvetllaria els noms dels titulars dels comptes.

De moment s'han signat acords d'aquest tipus amb Alemanya, Àustria i Gran Bretanya i s'ha iniciat negociacions amb Itàlia. Són els acords que dissabte passat a Lugano ens van dir que juguen amb les fronteres del dret.

Aquests acords han estat molt criticats a la mateixa Alemanya. L'SPD, el primer partit de l'oposició, ha acusat els bancs helvètics de «criminalitat organitzada» i no vol votar la ratificació de l'acord en seu parlamentària. Tal com recordaven *Le Monde* i *Les Echos* el passat 23 d'agost, els socialdemòcrates tenen la majoria al Bundesrat, la Cambra alta del Parlament, que els permet bloquejar l'acord establert pel govern d'**Angela Merkel**.

Els socialdemòcrates alemanys consideren que l'acord és immoral perquè permet mantenir l'anonimat dels defraudadors, la qual cosa fa que puguin escapolir-se de qualsevulla reclamació.

A LUGANO vam saber que tot i que el parlament suís sí que ha ratificat l'acord les joventuts socialistes, els *jusos*, estan recollint signatures – en calen cinquanta mil – perquè es convoqui un referèndum per revocar aquests acords de fiscalitat internacional. Els joves socialistes ho defensen en oposar-se als acords amb la mateixa argumentació que els socialdemòcrates alemanys.

Però a Suïssa també hi ha sectors nacionalistes que s'oposen frontalment als acords en nom de la independència i la neutralitat del país, perquè consideren que la Confederació Helvètica no ha d'ajudar a l'administració tributària d'Alemanya.

En la reunió bilateral que vam mantenir amb responsables del PS suís vam coincidir en la necessitat de mantenir oberta la línia d'inter-

canvi d'informació entre ambdues formacions polítiques i reforçar la nostra col·laboració en el marc de la participació al Partit Socialista Europeu.

Alain Berset, ministre socialista en el govern federal, va recordar davant el Congrés la necessitat que tenim els socialdemòcrates d'encarar amb fermesa i responsabilitat els reptes que planteja aquesta adaptació del sector financer en països com els nostres.

Ens va recordar una frase de **François Mitterrand** quan deia que en les etapes decisives només es pot salvar correctament l'obstacle anant-hi de cara.

A casa nostra, tot just despertats del somni taronja, el govern de DA no va mai de cara. Hi va de costat amb insinuacions i al·lusions més o menys esbiaixades. Ho estem veient en la qüestió del CDI amb França.

La ciutadania ja s'havia adonat que la dreta andorrana és antisocial però el que molta gent descobreix ara és que també és incompetent en la gestió de la crisi.

Es poden fer altres polítiques més redistributives i menys injustes per afrontar la crisi. Per això cal avançar en la reforma tributària i aprovar una llei sobre els rendiments del treball amb un mínim exempt i amb un tipus del 10% per coherència amb els impostos directes ja aprovats.

Per això nosaltres estem treballant, des d'una oposició útil i responsable, per plantejar que hi ha una via d'esperança per sortir de la crisi.

Una via que, necessàriament, ens porta cap a l'entesa amb els socialdemòcrates europeus preparant una alternativa conjunta al neoliberalisme majoritari a Europa.

Una via adaptada, òbviament, a la realitat de cada país però conjunta en els plantejaments globals de defensa de l'interès general i dels serveis públics. Però tots, sense privilegis. ≡

President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata